

ВІРШІ НЕХАЙ ПІДТРИМАЮТЬ МЕНЕ!

Мабуть життя вже добігає до кінця,
Бо паспорт восьмий розміняв десяток,
Морщини й сірість вже не згладяться з лица –
Вони років прожитих відпечаток...

Та суть життя людей не тільки у роках –
Адже вони лише відрізок часу,
А важливіше те, який пройшов ти шлях,
І скільки ще енергії в запасі.

Можливо ти сто років тільки проживав
У нірці чи печері неглибокій,
А головне робити навіть не почав,
Хоча його здійснити досить й року.

Дивіться не в своє минуле, а вперед,
До головного може ближче й кроку,
Та щоб побачити жаданий силует
Зніміть з очей туманну поволоку.

Тоді життю не буде видно ще кінця,
Зрадливо паспорт вік твій не покаже,
Морщини й сірість зовсім зникнуть із лица,
Їх молодечий блиск очей замаже.

То що ж тепер візьму собі за головне? –

Ламав я голову й прийшла ідея –
Нехай вірші мої підтримають мене,
Продовжать вік, як справжня панацея.

Дата написання вірша: 2024-06-15